

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	4620010262
Dátum vydania rozhodnutia:	08.11.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4620010262.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obvineného A. B. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 8. novembra 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného A. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 14. októbra 2021, sp. zn. 4To/74/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. B. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 21. júla 2021, sp. zn. 1T/49/2020, bol (okrem iných) obvinený A. B. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 05.02.2020 o 13,30 hodine, spoločne (s pôvodne spoluobvinenými U. K. a K. G.) vošli do dvora rodinného domu číslo XXX v obci Y, časť Y. zo zadnej, neohradenej časti pozemku, obžalovaný K. G. v zadnej časti rodinného domu, z dvojkrídlového okna o rozmeroch 135x130 cm, vo výške asi 1 meter nad úrovňou terénu, odstránil a poškodil plastovú sieťku proti hmyzu na okne, následne okno vytlačením otvoril, vnikol do vnútorných priestorov domu spoločne s obžalovaným U. K., zatiaľ čo obžalovaný A. B. ich čakal vo dvore pri okne domu, priestory domu prehľadali a cez otvorené okno vyhodili 3 žilový medený predlžovací elektrický kábel bielej farby o dĺžke 5m s trojitou zásuvkou, čierny 3 žilový medený predlžovací elektrický kábel o dĺžke 35 metrov a motorkársku prilbu bledomodrej farby bez ochranného skla zn. ARIS, v úmysle vecí odcudziť, pričom boli vyrušení, tak z miesta ušli, čím poškodenej C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. A. XXXX/XX, J. spôsobili škodu poškodením sieťky na okne vo výške 10,- Eur, a v prípade odcudzenia vecí škodu vo výške 50,- Eur.

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa zároveň obvinenému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením zo 14. októbra 2021, sp. zn. 4To/74/2021 podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

Proti naposledy označenému rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. et Mgr. Michala Bezáka, advokáta so sídlom v Bratislave, Ul. Medveďovej 1566/20, vo svoj prospech dovolanie z dôvodov plynúcich z ustanovení § 371 ods. 1 písm. h), písm. l) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku namietal, že trest, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa vo výmere 2 roky a 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je najmä vzhľadom na dobu, kedy malo dôjsť k spáchaniu oboch skutkov, neprimeraný a uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov. Ďalej vyjadril názor, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery nebolo prihliadnuté na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obvineného, jeho pomery, možnosť nápravy. Neprihliadnutie na tieto hľadiská ukladania trestu malo, podľa názoru obvineného, za následok uloženie neprimerane prísneho trestu. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku dovolateľ namietal, že nepočuje na ľavé ucho a práve pod týmto zdravotným znevýhodnením odpovedal na otázku súdu prvého stupňa po vyhlásení rozsudku, či sa vzdáva práva na podanie odvolania. Vzhľadom na uvedené nebolo, podľa názoru dovolateľa, možné ustáliť, že sa obvinený účinne vzdal svojho práva na podanie odvolania proti rozsudku a tým, že krajský súd zamietol jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, postupoval nesprávne pri aplikovaní § 316 ods. 1 Trestného poriadku.

Na podklade vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 34 Trestného zákona, a to v neprospech obvineného. Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 4To/74/2021, ako aj rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 1T/49/2020 a postupom podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Vo vlastnoručne napísaných podaniach obvinený zdôrazňoval, že nepočuje na ľavú stranu, pritom ako povedal „nie“, ho sudkyňa súdu prvého stupňa pristavila, lebo nevedel, o čom rozpráva, musel sa nakloniť ku nej, aby porozumel, že ide o odvolanie. Taktiež poukazoval na skutočnosť, že najskôr bol skutok kvalifikovaný ako priestupok, no neskôr sa z priestupku stal prečin a vyjadril nesúhlas s postupom konajúcej sudkyne a prokurátorky. Zároveň namietal, že poškodeným je vlastne on (obvinený), pretože C. bratovi požičal prenosný televízor značky Mercur Tesla, lebo jeho sa mu pokazil, a to asi 1 až 1 a pol roka predtým ako zomrel, pritom tento televízor mu nebol vrátený.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej tiež „prokurátorka“), ktorá konštatovala, že obvinený nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom by bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), pretože po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa sa obvinený výslovne vzdal práva podať odvolanie, v dôsledku toho

nadriadený súd už rozsudok okresného súdu nepodrobil prieskumnej povinnosti, iba formálne zamietol odvolanie dovolateľa postupom podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku. Vzhľadom na uvedené vyjadrila názor, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku a rovnako tak obvineným namietané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. l) Trestného poriadku nie sú (podľa názoru prokurátorky) v posudzovanej veci zjavne naplnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Obvinený v rámci repliky k vyjadreniu prokurátorky zotrval na dôvodoch, ktoré uviedol vo svojom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zbral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania.

Podľa § 312 ods. 1 Trestného poriadku po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť, alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu [§ 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku] videl obvinený v tom, že nepočuje na ľavé ucho a práve pod týmto zdravotným znevýhodnením odpovedal na otázku okresného súdu po vyhlásení rozsudku, či sa vzdáva práva na podanie odvolania. Vzhľadom na uvedené, nebolo možné, podľa názoru obvineného, ustáliť, že sa účinne vzdal svojho práva na podanie odvolania.

K vyššie uvedeným námietkam je potrebné uviesť, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vykonávanom súdom prvého stupňa 21. júla 2021 vyplýva, že obvinený na dotaz samosudkyne uviedol, že sa vzdáva práva na podanie odvolania, aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech. Výjadrenie obvineného v takomto znení zachycuje aj zvukový záznam z dotknutého hlavného pojednávania, pričom ani z obsahu spomínaného zvukového záznamu, ale ani obsahu spisu neplynie, že by obvinený trpel zdravotnými obmedzeniami, a to ani týkajúcimi sa sluchu, v takom rozsahu (v takej intenzite), že by bránili obvinenému počuť hovorené slovo v kvalite potrebnej pre uplatnenie jeho práva na obhajobu.

Nad rámec uvedeného len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že z obsahu spisového materiálu neplynie, že by obvinený upozorňoval na skutočnosť, že trpí sluchovou vadou v takom rozsahu, ktorá by mu bránila v riadnom uplatnení jeho práva na obhajobu, že by prípadne predkladal v tomto smere lekársku správu, či iný doklad preukazujúci túto skutočnosť, alebo že by sa dožadoval v tomto smere lekárskeho vyšetrenia. Naopak, obvinený bol v prípravnom konaní vyšetrený znalcom psychiatrom (ako to vyplýva z podaného znaleckého posudku), ktorý sa ho dotazoval aj na terajšie ťažšie, no dovolateľ ani pri tejto príležitosti svoje problémy so sluchom nespomenul. Zároveň z obsahu spisového materiálu neplynie, že by orgány činné v trestnom konaní, či súdy nižšieho stupňa, takéto znevýhodnenie na strane obvineného postrehli a nenasvedčuje tomu ani zvukový záznam z dotknutého hlavného pojednávania, kedy obvinený neupozorňuje na to, že nepočuje, a to až v takom rozsahu, ktorý by mu znemožňoval riadne uplatnenie jeho práv alebo porozumenie tomu, čo sudkyňa súdu prvého stupňa prednáša a na čo sa ho pýta.

Z uvedeného je potom zrejmé, že aj keby snád' bolo pravdou, že obvinený trpí zhoršeným sluchom na ľavé ucho, toto obmedzenie obvinený sám nepovažoval za tak závažné, aby mu bránilo v riadnom uplatňovaní jeho práv vrátane práva na obhajobu (keďže túto skutočnosť nijakým spôsobom neavizoval a jej zohľadnenia sa doteraz nedožadoval) a ako dovolaciu námietku ju použil len z dôvodu, aby zvrátil preňho nepriaznivý stav v jeho trestnej veci.

Vyššie uvedenými námietkami preto obvinený zjavne dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku nenaplnil.

Obvinený v podanom dovolaní namietal aj naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku z dôvodu uloženia mu neprimeraného trestu vzhľadom na to, že okresný súd pri jeho ukladaní, podľa názoru dovolateľa, nedostatočne prihliadol na jednotlivé hľadiská ukladania trestu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 372 ods. 1, veta prvá, Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 Trestného poriadku, ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z uvedeného je zrejmé, že Trestný poriadok podmieňuje možnosť podania dovolania využitím riadneho opravného prostriedku. Zmyslom tejto podmienky je docieľiť, aby oprávnené osoby nenahrádzali

prieskum napadnutého rozhodnutia na podklade riadneho opravného prostriedku podaním mimoriadneho opravného prostriedku, pričom ide o natoľko významnú podmienku, že jej nesplnenie zákonodarca sankcionuje nemožnosťou meritórneho preskúmania napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom a v konečnom dôsledku neúspešnosťou, teda odmietnutím dovolania (primerane napríklad aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/82/2020).

V základnom konaní sa obvinený vzdal práva podať opravný prostriedok (konkrétne odvolania). Za daných okolností s ohľadom aj na vyššie uvedené sa potom nemôže účinne domáhať ochrany svojich práv podaním dovolania, pretože v základnom trestnom konaní po riadnom poučení rezignoval na tie svoje práva, z ktorých vychádza jeho oprávnenie podať dovolanie.

V prípade riadneho opravného prostriedku, ktorý bol zamietnutý z dôvodu vzdania sa práva obvineného na podanie dovolania, podmienka uvedená v § 372 ods. 1 Trestného poriadku nie je splnená a osoba, ktorá sa vzdala práva na podanie riadneho opravného prostriedku, nie je oprávneným dovolateľom.

Za využitie práva podať odvolanie proti rozsudku treba považovať iba situáciu, keď odvolací súd môže v dôsledku tohto riadneho opravného prostriedku uplatniť svoje oprávnenie podľa § 319 Trestného poriadku alebo podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, alebo rovnaké oprávnenie podľa § 321 Trestného poriadku s následným postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku alebo podľa odseku 3 tohto ustanovenia po uplatnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 Trestného poriadku. Sem však nepatria prípady zamietnutia odvolania z formálnych dôvodov podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, kedy odvolací súd nemôže preskúmať napadnuté rozhodnutie, ani konanie, ktoré mu predchádzalo a jeho prieskumná povinnosť môže byť zameraná výlučne len na to, či existuje niektorý z dôvodov uvedených v tomto ustanovení, ktorý bez ďalšieho znamená zamietnutie odvolania (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 48/2014 - I).

V tejto súvislosti sa žiada potom ešte uviesť, že zistenie dovolacieho súdu, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku bol naplnený, má za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia vydaného podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a vrátenie veci odvolaciemu súdu. Tým vzniká stav neskončeného trestného stíhania. Z tohto dôvodu je vylúčené, aby najvyšší súd ako dovolací súd mohol vec ďalej posudzovať z akýchkoľvek iných hľadísk, ktoré by inak mohli zakladať jednotlivé dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, respektíve tiež podľa § 374 ods. 3 Trestného poriadku. Konštrukcia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku obsahuje nepriamo v sebe aj tvrdenie o splnení podmienky dovolania podľa prvej vety ustanovenia § 372 Trestného poriadku. Preto ak dovolací súd zistí, že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku nie je splnený, znamená toto zistenie zároveň aj to, že oprávnenými osobami, vyjmúc ministra spravodlivosti, neboli splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 9/2011).

Z vyššie uvedeného publikovaného rozhodnutia najvyššieho súdu je potom zrejmé, že konštatovanie nenaplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku dovolacím súdom, znamená, že dovolateľ svojím dovolaním zjavne nemohol naplniť ani žiaden iný dovolací dôvod, pretože zjavne nenaplnil podmienku plynúcu z ustanovenia § 372 Trestného poriadku, teda v základnom konaní nevyužil riadny opravný prostriedok, ktorý je nevyhnutným predpokladom úspešného uplatnenia akéhokoľvek ďalšieho dovolacieho dôvodu.

Napriek tomu, nad rámec uvedeného, len pre úplnosť, najvyšší súd dodáva, že dovolací dôvod podľa vyššie uvedeného ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku] je možné uplatniť len z dvoch dôvodov, a to v prípade, že bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa alebo, ak bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Neprimeranosť trestu teda zjavne medzi dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nepatrí.

V prejednávanej trestnej veci bol obvinený uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť trest

odňatia slobody v rozmedzí od jedného do piatich rokov. Z uvedeného je nepochybne zrejmé, že obvinenému (ktorému mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a štyroch mesiacov) bol uložený trest (odňatia slobody) takého druhu, ktorý zákon za takýto trestný čin pripúšťa a v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Neprimeranosť trestu, ako to už bolo vyššie naznačené pritom nie je dôvodom, ktorý by bolo možné v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uplatniť a nenapĺňa ani žiaden iný dovolací dôvod.

Vyššie uvedeným námietkami preto obvinený ani dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku zjavne nenaplnil a ani nemohol, pretože nesplnil základnú podmienku úspešného podania dovolania, a to využitie riadneho opravného prostriedku v základnom konaní (§ 372 Trestného poriadku).

V prejednávanej veci teda prichádzali do úvahy dva dôvody odmietnutia dovolania obvineného [podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku a podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku]. Vzhľadom ale na širší rozsah posúdenia naplnenia podmienok podania dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, dospel najvyšší súd k záveru, že tento dôvod odmietnutia dovolania má prednosť pred dôvodom podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku, preto ho vo výrokovej časti tohto rozhodnutia výslovne použil s tým, že dôvod odmietnutia dovolania aj podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku už „len“ rozviedol v dôvodoch tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že obvinený A. B. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. l) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto senát najvyššieho súdu jednomyseľne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.